

श्रीणिः

“इष्यन्ते च पितुः श्रेष्ठो बभूव भरतायजः ॥”
तत्पर्यायः । श्रेष्ठान् २ पुष्कलः ३ सत्तमः ४
अतिशोभनः ५ । इत्यमरः ॥ मुख्यः ६ वरेण्यः ७
प्रमुखः ८ अग्रः ९ अग्रहरः १० उत्तमः ११
प्रथमः १२ अनुत्तमः १३ अग्रोयः १४ प्रवेकः १५
अग्रः १६ अग्रियः १७ । इति शब्दरत्नावली ॥
अनवरः १८ अग्रिमः १९ प्राग्रः २० प्राग्रहरः २१
प्रवर्हः २२ । इति जटाधरः ॥ वृद्धः । ज्येष्ठः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
अठकाठः, पुं. श्रेष्ठं काठमस्य ।) शाकहचः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
श्रेष्ठा, स्त्री. (इयमासामतिशयेन प्रशस्या । इष्टन् ।
टाप् ।) स्खलपद्मिनो । इति राजनिर्घण्टः ॥
मेदा । इति केचित् ॥ उत्तमा नारी च ॥
श्रेष्ठान्नं, स्त्री. (श्रेष्ठं अन्नम् ।) वृष्टान्नम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥
श्रेष्ठान्नम्, पुं. (श्रेष्ठं अन्नम् ।) गृहस्यान्नम् ।
आन्नमवयायां पालकत्वात् ॥
श्रेष्ठी, [न] पु. (श्रेष्ठं धनादिकमस्त्वस्येति । इतिः ।)
कुलोत्तमशिव्यौ । यथा,—
“कुलोक्तस्तु कुलोच्येष्टौ कुलश्रेष्ठिनि शिल्पि-
नाम् ॥”
इति जटाधरः ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । २८ । १० ।
“श्रेष्ठो सुवर्णपुष्पैः पद्मेर्विप्राः पुरोहिताः
कुमुदैः ॥”)
श्रेष्ठे स्त्रे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-पर०-
अक०-अनिट् ।) आयाति रौद्रासोकः । इति
दुर्गादासः ॥
श्रे म पचने । इति कल्पद्रुमः ॥ स्वा०-पर०-
सक०-अनिट् ।) म. अपयति । इति दुर्गा-
दासः ॥
श्रीण, ऋ संघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ऋ अग्रश्रीणत् । संघातो
रायौकरणम् । इति दुर्गादासः ॥
श्रीणः, पुं. (श्रीणतीति । श्रीण संघाते + अच् ।
यद्वा शृणोतीति । श्रु अवणं वाहुलकात् नः ।
इत्युणादिटौकायां उज्जुलदत्तः । १।६।) पङ्क्तः ।
इत्यमरः ॥
श्रीणा, स्त्री. (श्रीणसंघाते + अच् ।) अवणा-
नक्षत्रम् । (यथा, भागवते । ८ । १८ । ५ ।
“श्रीणायां अवणहादश्यां मुहूर्तैर्भिमिति प्रभुः
सर्वं नक्षत्रताराद्याश्चक्रस्तुल्यमदक्षिणम् ॥”)
काक्षिकम् । पङ्क्ते, वि । इति केचित् ॥
श्रीणिः, स्त्री. (श्रीण संघाते + इन् । यद्वा, श्रु-
अवणं + “वह्निश्रुष्विति ।” उणा० ४ । ५१ ।
इति निः ।) कटिः । इत्यमरः ॥ (यथा, बृहत्-
संहितायाम् । ५६ । ७ ।
“कुलतोरुद्रमोत्तसाः सङ्गमश्रीणिमण्डलाः ।
पुलिनाभ्युन्नतोरस्या हंसहासाद्य निम्नगाः ॥”)
सा तु गभस्स्य मासद्वयेन भवति । इति सुख-
बोधः ॥ पत्न्याः । इति शब्दरत्नावली ॥

श्रीत्रियः

श्रीणफलं, स्त्री. (श्रीणिः फलं फलकमिव ।) कटिः
इति राजनिर्घण्टः ॥
श्रीणफलकं, स्त्री. (श्रीणफल + स्वार्थे कन् ।)
कटिपार्श्वः । तत्पर्यायः । कटः २ । इत्य-
मरः ॥ फलकं चर्म तटाकारत्वात् श्रीणिः
फलकमिव श्रीणफलकम् । कव्यते आश्रित्यते
कटः कटे वर्णवर्णयोः पल् । कटिः । इति
केचित् । इति भरतः ।
श्रीणविम्बं, स्त्री. कटिस्तम् । इति धनञ्जयः ॥
श्रीणस्तम्, स्त्री. (श्रीणिस्थितं स्तम् ।) खड्ग-
बन्धनस्तम् । परतला इति हिन्दीभाषा ॥
कटिबन्धनस्तम् । इति केचित् ॥ धुन्शी इति
भाषा ॥
श्रीणी, स्त्री. (श्रीणि + वा डीप् ।) कटिः । पत्न्याः ।
इति भरतद्विरूपकोपः ॥
श्रीतः, [स] स्त्री. (श्रु + असुन् । तुट् च ।) कर्णः ।
नदीवेगः । इति जटाधरः ॥ इन्द्रियम् । यथा,
“हृषोक्तमचं करणं श्रीतः खं विषयीन्द्रियम् ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥
श्रीतव्यं, वि. (श्रु + तव्य ।) अवशीयम् । यथा,
“अध्येतव्यं न चान्येन ब्राह्मणं चक्षियं विना ।
श्रीतव्यमिह शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
श्रीता, [ऋ] वि. (शृणोतीति । श्रु + टच् ।)
अवणकर्ता । यथा,—
“अप्रियस्य च पण्यस्य वक्ता श्रीता च दुर्लभः ॥”
इति हितोपदेशः ॥
पुराणश्रीतत्वे प्रमाणमाह ।
“पठेदर्थं बुध्यमानः आवयैह नरोत्तमे ।
श्रीता तु प्राक्खुखी भूत्वा शृणुयात् भक्ति-
तत्परः ॥”
इति पाद्मे पातालखण्डे ७१ अध्यायः ॥
श्रीतं, स्त्री. (श्रुयतेऽनेनेति । श्रु + “हृयामाश्रु-
भमिभ्यस्त्वन् ।” उणा० ५ । १६७ । इति वन् ।)
कर्णम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ७ । १६ ।
“इत्युद्रताः पौरवधूमसुखेभ्यः
शृण्वन् कथाः श्रीवसुधाः कुमारः ॥”)
श्रीत्रियता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
श्रीत्रियः, पुं. (हृन्दोऽधीते इति । हृन्दस् + श्रीत्रिय-
हृन्दोऽधीते ।) ५ । २ । ८४ । इति धनप्रत्ययेन
साधुः ।) वेदाध्येष्टब्राह्मणः । तत्पर्यायः ।
हृन्दसः २ । इत्यमरः ॥ श्रूयते धर्माधर्मावनेन
इति श्रीवो वेदः त्राससिति त्रः श्रीतं वेत्ति
अधीते वा श्रीत्रियः ढवे कादिति इयः । हृन्दो-
ऽधीते इत्यर्थे इये हृन्दः शब्दस्य श्रीवादेशः ।
इति परे । हृन्दो वेत्ति अधीते वा हृन्दसः ।
इति पूर्वेष णः । इति भरतः ॥ * तस्य लक्षणं
यथा,—
“जम्बना ब्राह्मणो ज्ञेयः संस्कारैर्हज्ज उच्यते
विद्याभ्यासो भवेद्विप्रः श्रीत्रियस्त्रिभिरव हि ॥”
इति पाद्मे उत्तरखण्डे ११६ अध्यायः ॥
मानवे मार्कण्डेयपुराणे चाप्येवम् ॥ * अपिच ।

श्रीच्य

“एकां शाखां सकल्यां वा वड्भिरङ्गैरधीत्य च
षट्कर्मनिरतो विप्रः श्रीत्रियो नाम धर्मवित् ॥
इति दानकमलाकरः ॥
श्रीत्रियता, स्त्री. (श्रीत्रियस्य भावः । श्रीत्रिय +
तल् ।) श्रीत्रियधर्मः । तत्पर्यायः । श्रीत्रम् २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
श्रीतं, स्त्री. (श्रुती भवम् । श्रुति + णच् ।) गार्ह-
पत्याहवनीयदक्षिणाम्नयः । यथा,—
“अथो ये गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाम्नयः ।
इदमग्निविकं श्रीतं वेतामिहोवमिर्त्याप ॥”
इति जटाधरः ॥
श्रीतः, वि. (श्रुती भवः । श्रुति + णच् ।) श्रुति-
विहितधर्मोऽदिः । यथा,—
“धर्मं सर्वविहितो धर्मः श्रीतः आर्त्तो हिधा द्विजः
दानाग्निहोत्रसम्बन्धमिन्द्रा श्रीतस्य लक्ष्यम् ॥
आर्त्तो वर्णाश्रमाचारो यमैश्च नियमेयुतः ।
पूर्वभ्यो वेदयित्वेह श्रीतं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥
ऋचो यजुर्वि सामानि ब्रह्मणोऽङ्गानि सा श्रुतिः
मन्वन्तरस्यातीतस्य स्मृत्वा तस्मिन्नुब्रवीत् ॥
ततः आर्त्तः स्मृतो धर्मो वर्णाश्रमविभागशः ।
एवं वै द्विविधो धर्मः शिष्टाचारः स उच्यते ॥
इत्यावेदात्मकः श्रीतः आर्त्तो वर्णाश्रमात्मकः ॥
इति मात्स्ये १२० अध्यायः ॥
अपि च । अधिकरणमालाकस्याधवाचार्य-
धृतपराशरमाथे शातातपः ।
“श्रीतं कर्म स्वयं कुर्यादन्योऽपि आर्त्तामाचरेत्
अशक्नो श्रीतमप्यन्यः कुर्यादाचारमन्ततः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
श्रीतं, स्त्री. श्रीतमेव । प्रज्ञादिवादान् ।) कर्णः ।
(श्रीत्रियस्य भावः कर्म वा । “हायनान्तसुवा-
दिभ्योऽण् ।” ५ । १ । १२० । इत्यण् । “श्रीत्रि-
यस्य यलोपश्च वाच्यः ।” इति यलोपः ।)
श्रीत्रियकर्म । तत्पर्यायः । श्रीत्रियता २ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (श्रीतस्य भावः कर्म
वा । अण् ।) श्रीतकर्म च ॥ श्रीत्राणां समूहः
“भिन्नादिभ्योऽण् ।” ४।२।३८ । इति अण् ॥
श्रीपट्, व्य. देवहविर्दानम् । इत्यमरः । देवहवि-
र्दानं इत्यनेनायं मन्त्रः सूचितः । इति भरत-
मतम् ॥
श्रीपट्, स्त्री. श्रिय आह्वा आह्वा यस्य ।) पङ्क्तम् ।
इति केचित् ॥
श्रक, इ ड सपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-
आत्क०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थलतीयवर्ण-
बुक्तादिः । इ, श्रद्धते । ड, श्रद्धते । सपे गतिः
इति दुर्गादासः ॥
श्रक्च, वि. (श्रिष आलिङ्गने + “श्रिषेरसोप-
धायाः ।” उणा० ३ । १८ । इति क्चः अकार-
सोपधायाः ।) अल्पम् । इत्यमरः ॥ मनोहरम् ;
इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, मनुः । २ । १५८ ।
“अहिंसयेव भूतानां कार्यं श्रीयोऽनुशासनम्
वाक् चैव मधुरा श्रद्धा प्रयोज्या धर्मो-
मिच्छता ॥”)